

ници на изпълнителна-та власт тъй както и на други-тъ двѣ.

Първия знакъ по кого-то една конституционална държава се отличава отъ ена самовластна или деспотическа, е съществуваніе-то на една *законодателна камара, избрана отъ народа*. Власта на тази камара и начина на избиране-то на народни-тъ представители сѣ два-та белязи кои-то най-добря характеризирватъ добрина-та или нехеланіе-то на съществуваща-та конституція. Една добра и истинно за успѣха на народа направена конституція трябва да дава властъ на народни-тъ представители да нарѣждатъ управленіе-то както тѣ мислятъ за най-добря; да издаватъ закони кои-то тѣ знаятъ за най-добри. Народни-тъ представители иматъ право да опредѣлятъ какъ трябва да се организира войска-та; кои поданици трябва да се зематъ за войници; колко години е сѣкій длъженъ да слугува въ войска-та. Народна-та камара опредѣля закони-тъ и програми-тъ на общински-тъ училища; назначава заплати-тъ кои-то да се даватъ на учители-тъ; тя се грижи за направа-та на шосета, канали, железни пѣтища; за уредба-та на пощи-тъ и сички-тъ нѣща кои-то улѣняватъ индустрія-та, земледѣліе-то и търговія-та. Народна-та камара изуча, чрезъ комисіи, богатства-та на земя-та, и направа търговски трактати *) съ съседни-тъ държави съ цѣлъ да уголѣми вътрешни-тъ фабрики и да осъвършенствова земледѣліе-то и проч. и проч.

Една отъ най-важни-тъ правдини на законодателна-та камара, и коя-то почти сички-тъ съществуващи конституції осигоряватъ, е власта на представи-

*) Вижъ послѣднія параграфъ на тази статія.